

Director
ILIE PAUNESCU
Redacția și administrația:
Calea Victoriei nr. 133, et. 2
70179 București
Cont de virament:
45.10.50/1105
Banca Comercială Română
S.M.B.
Telefon: 50.41.25
Fax: 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 503)
LUNI/MARTI
25/26 noiembrie 1991
4 pagini — 10 lei

In virtutea replicii...

Reputat gazetar și economist, dl. Ilie Serbanescu, director al Redacției și administrației, a fost intervievat la sediul de radio Europa Liberă, cu privire la actuala situație economică din țara noastră, tribunațiile Reședinței, tribunalele din sinul democrației s.a. În mare măsură procesul guvernării Române, sprijinit încrederea dl. Stoiljan de a duce mai departe Reforma, ca pe o viață necesitate. În privința poziției democratice, dl. S. Serbanescu a mai rezervat, conștient alitudinea consecventă față de Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat, nu însă față de sine însuși, care nu este de părere retorică, ci are în vedere partidul care ar fi asigurat în locul dl. Theodor Stoiljan — adică la putere. Nu ar acționa întotdeauna ca primul ministru în funcție?

Intrebarea are o bună semnificație, întrucât formațiunile politice ce și-au programat de guvernare, din timp așezându-se în direcția de a se afla în poziția de conducere și a cărei direcție de acțiune este în propria responsabilitate. Iar dacă, presat de neevitabile necesități ale democrației, PNȚCD ar duce acțiunea sa în direcția de a se afla în poziția de conducere și a cărei direcție de acțiune este în propria responsabilitate. Iar dacă, presat de neevitabile necesități ale democrației, PNȚCD ar duce acțiunea sa în direcția de a se afla în poziția de conducere și a cărei direcție de acțiune este în propria responsabilitate.

Nu există un drept la autodeterminare pentru Basarabia și Bucovina

Declarația Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat

Având în vedere că, în legătură cu situația juridică a Basarabiei, a Bucovinei de Nord și a celorlalte teritorii românești ocupate de forțele URSS, în 1940 există confuzii în opinia publică și chiar la oficialități, confuzii determinate de educația comunistă, conducerea PNȚCD face următoarea declarație:

Organizația Națiunilor Unite s-a ocupat în detaliu de problema juridică a autodeterminării și a stabilității noului stat.

Acest drept rezultă din drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Dreptul la autodeterminare se aplică unui popor și nu unor părți ale sale, precum și națiunilor și statelor, cu precizarea din documentele ONU că acestea sunt forme de organizare ale aceluiași popor în totalitatea sa.

Această înțelegere a dreptului la autodeterminare este în acord cu poziția Basarabiei și a Bucovinei de Nord dreptul la autodeterminare aparține poporului român, în ansamblul său, inclusiv basarabenilor și bucovinenilor, dar care trebuie exercitat împreună cu restul poporului român, nu de către unii fără alții, și cu atât mai puțin de către unii împotriva altora. Nu s-a văzut încă în istorie ca dreptul la autodeterminare să fie exercitat împotriva propriului popor.

OMUL CU... MİRȚOAGA

CONSECINȚELE CRIZEI

Studentii români - studenții străini

Doizeci de ani, studenții în București, susținuți financiar de părinți, cunosc „privilegiul” studenției în România anulul 1991. Aceștia sunt principala clasă socială care are un nivel de trai ridicat, în cele din urmă.

În concluzie, ca autodeterminarea să se realizeze în condiții normale, în mod legal și cu adevărat, pe baza dreptului internațional și nu după dorința sau interesele contrare acestui drept, este necesară aplicarea principiului de autodeterminare și a dreptului la autodeterminare.

Diferențele sunt însă mult mai numeroase și, din păcate, destul de grave. Viața pe care o duc în România și care este „Al” sau „Dimitris” nu poate fi comparată cu cea a studenților români. Pentru că totul pleacă de la condițiile materiale, începând cu condițiile de trai și până la condițiile de studiu.

(1) Drumul de acasă la școală: (1) cu autobuzul întins, aglomerat în care fără locuri pentru bagajele și bagajele; (2) Cu taxiul sau mașina personală.

(2) Cazarea: (1) Marea majoritate locuiește în camere mici, supraaglomerate (chiar și câte șase studenți în paturi suprapuse, într-o cameră de 4x2 m); (2) Singur în cameră, sau apartament în oraș.

(3) Masa: (1) La cantină, în cazul în care s-a rezistat tentației de a vinde cartela; (2) În oraș la restaurant, sau la domiciliu, cu preparate rapide din carne.

(4) Programul de relaxare la terminarea orelor de curs: (1) O cafea după o chetă printr-o colegi, sau o partidă de cărți într-o cameră de cămin, ori acasă la un coleg bucureștean. A merge la un teatru sau spectacol, înseamnă renunțarea la porția de covrigi și la un prânz cinaș zile;

(2) Toate posibilitățile de distracție existente în România (terenuri de sport, piscine, excursii, restaurante, magazine, etc.);

(3) Vestimentația: (1) Atunci se poate procura cu „solda” primită de la părinți (ceare presupune, oricum, mari sacrificii ale acestora); (2) Apelează deseori la serviciile magazinelor de pe Calea Victoriei.

Possibilitățile financiare extrem de limitate par să complice și mai mult situația studenților români în fața colegilor și studenților străini. Într-un mediu care denotă o anumită bunăstare, românii se simt înținați, întrucât nu au atât de mult în evidență. Pașivitatea și ignoranța românilor în ceea ce privește viața și condițiile de trai ale studenților străini, este o altă problemă deosebit de interesantă.

(1) Atunci se poate procura cu „solda” primită de la părinți (ceare presupune, oricum, mari sacrificii ale acestora); (2) Apelează deseori la serviciile magazinelor de pe Calea Victoriei.

Possibilitățile financiare extrem de limitate par să complice și mai mult situația studenților români în fața colegilor și studenților străini. Într-un mediu care denotă o anumită bunăstare, românii se simt înținați, întrucât nu au atât de mult în evidență. Pașivitatea și ignoranța românilor în ceea ce privește viața și condițiile de trai ale studenților străini, este o altă problemă deosebit de interesantă.

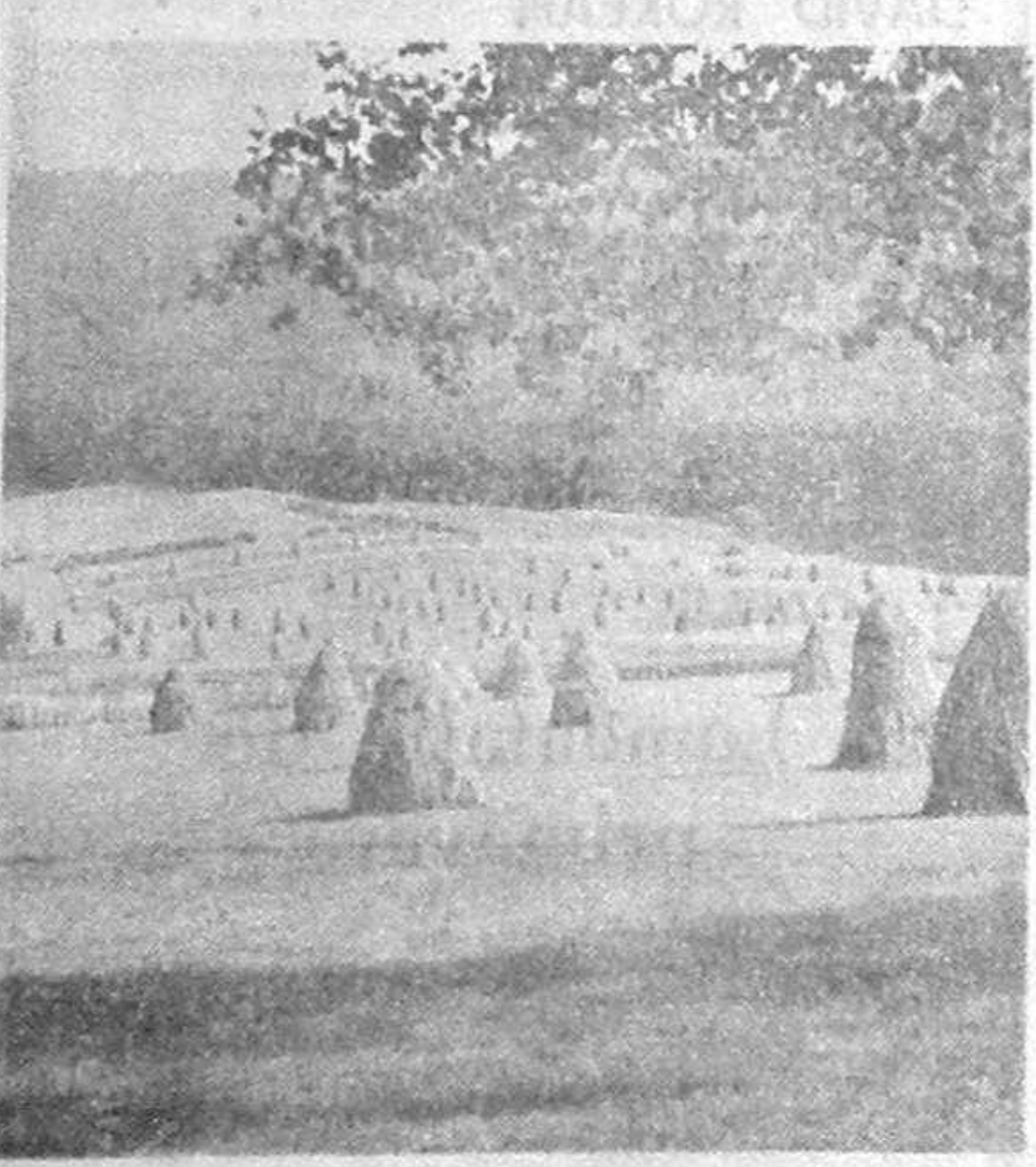
DE CE AM VOTAT CONTRA CONSTITUȚIEI

Analizând cu toată responsabilitatea și în contextul situației actuale, cind consiliile oamenilor încă mai sînt manipulate iar mizeria moral-spirituală persistă, am ajuns la concluzia că votul nostru trebuie să fie contra proiectului supus spre adoptare. Principalele motive care ne-au obligat la exprimarea acestui vot au fost următoarele:

1. S-a impus ca formă de guvernământ republica semi-presidențială și întrucât proiectul de Constituție a fost elaborat sub imperiul acestei concepții.

2. Se încalcă principiul separării puterilor în stat și sînt create condiții de desăvîrșire a unei vieți politice normale, revizuirile ce se impun, avînd în vedere întregirea teritorială a țării noastre, tradițiile și aspirațiile acestui popor.

Deputați P.N.L.:
Bălanescu Mihail,
Bedros Nae,
Bazgan Ion

PAMINTUL ROMÂNIEI ESTE INDIVIZIBIL

• BLOC NOTES • BLOC NOTES • BLOC NOTES • BLOC NOTES •

CONGRESUL PARTIDULUI LIBERAL MONARHIST

Simbătă, la București, s-au desfășurat lucrările celui de-al III-lea Congres al Partidului Liberal Monarhist. Pe ordinea de zi a fost înscris, ca punct principal, alegerea președintelui și a noului Comitet director al acestei formațiuni politice.

Au participat reprezentanții ai filialelor județene și din Capitală ale PLM, precum și ai altor partide politice.

Dezbaterile au fost conduse de dr. Dan Novanu, prim-vicepreședinte al PLM.

După întonarea Imnului regal, au luat cuvîntul numeroși membri ai PLM, care au ținut să sublinieze necesitatea unei mai bune organizări a partidului în luările de cuvînt a fost elogiată, totodată, contribuția fostului rege Mihai I la actul de la 23 august 1944.

În urma votului, președintele Partidului Liberal Monarhist a fost ales prof. dr. Dan Cernovodeanu.

Participanții și-au exprimat, prin vot, dorința ca Partidul Liberal Monarhist, care face parte din Forumul Democrat Antitotalitar Român, să fie acceptat

„NU VREAU SĂ FAC JOCUL LUI VERDEȚ”

„Nu vreau să fac jocul lui Verdeț”, a declarat într-un interviu apărut în ziarul „Cealaltul” din 11 noiembrie a.c., la Piatra Neamț, domnul Mihai Hanganu, deputat de Neamț, care a demisionat din Partidul Socialist Democrat Român.

„Motivul, precizează dl. deputat, constă în afilierea PSDR la Uniunea Sîngii Democratice, a lături de „PSM-ul lui Verdeț”, fără consimțămîntul parlamentarilor din partid și a celorlalți membri.

Nu am fost deloc înținat. Eu am aflat despre această alianță din emisiunea „Actualități” a Televiziunii Române. Am rămas uluit, consternat, este o modalitate dictatorială, nu democratică, de acțiune. O fi domnul Cornel Nica președintele partidului, dar ar fi fost normal să nu ceară și nouă părerea, reprezentăm toți electoratul care și-a dat voitul pentru PSDR”.

După cum reiese din interviu, domnul Hanganu consideră că liderul PSDR a acceptat alianța pentru a salva partidul,

CERNAUȚI — REUNIUNEA BUCOVINENILOR DE PREȚUTINDENI

Duminică, 24 noiembrie, s-a încheiat Reuniunea națională a bucovinenilor de prețutindeni, desfășurată la Cernăuți, sub genericul „Autonomia și diaspora bucovineană”, în organizarea Societății pentru cultura română „Mihai Eminescu” și a Societății pentru cultură și literatură română în Bucovina.

Găzduita de Universitatea din Cernăuți, manifestarea a reunit personalități culturale, corectori, cadre universitare, istorici și etnografi din teritoriile locuite de români (România, Republica Moldova, Nordul Bucovinei etc.) care au prezentat, cu acest prilej, peste 50 de comunicări privind istoria, tradițiile și valorile spirituale ale Bucovinei. Intervențiile, între care cele ale acad. Radu Grigorevici, vice-

Un idiot moral

Am participat odată la o discuție între Eugen Ionescu și cîțiva zionisti. Maestrul era în vîră. Printre altele, l-a caracterizat pe prețutindenele gânditor și moralist Jean-Paul Sartre, care nu știe nici o ocazie de a se băga slugă la criminalii ca Stalin și alții. Judecata lui Eugen Ionescu a fost nemiloasă: „Un idiot moral”.

În timp ce unui idiot obișnuit îi lipsește inteligența, idiotul moral e privat de simțul datoriei și al scopului final al oricărei acțiuni exemplare; binele, idiotul nu e capabil să înțeleagă; idiotul moral nu e în stare să săvîrșască binele.

Caracterizarea nu se aplică, firește, numai unor matoradi ai culturii mondiale ca Sartre, ci și unor subalterni, din ce în ce mai inferiori, pînă la grăjdarii puși să rînească în stăulele taur-măciurilor spirituale.

Un astfel de grăjdor printre idiotii morali a fost selecționat de domnul Ion Iliescu pentru a prezida comisia însărcinată să-i pregătească proiectul de Constituție. El se numește Antonie Iorgovan.

Domnul acesta și-a permis să declare zilele trecute unul ziar bucureștean: „Acee care consideră că această Constituție nu este democratică sînt pur și simplu niște idioti, dacă nu sînt chiar trădători de țară sau plății de cineva pînă la urmă, pentru a face rău țării”.

Printre cei aproape o sută de deputați și senatori care au votat contra Constituției lui Iliescu — deoarece o considerau nedemocratică — se află mai mulți șefi de partide democratice, academicieni, profesori universitari și alți nume cu reputație bine stabilită.

În schimb, de elaborarea și aprobarea acestei Constituții răspund persoane de calitate morală foarte discutabilă: (1) președintele Ion Iliescu, nedem de funcția supremă în stat, pentru că e posibil de pedepsit penală după ce a provocat și condus, în mai multe rînduri, dezordini și violențe soldate cu distrugeri de bunuri, vîrsări de sînge și omoruri; (2) un ins cu moravuri dubioase, domnul Antonie Iorgovan, a cărui ultimă probă de incoercință a fost încercarea recentă, nereușită, de a deveni în mod nelegitim profesor universitar; (3) prețutindenele savant fără operă Alexandru Bîrdădeanu, care se cramponează de jilțul de academician înhățat cu jopca pe vremea cînd nelegiuții stalinisti își permiteau orice, de la torturi și asasinat pînă la furturi și imposturi intelectuale; (4) majoritatea unui parlament instaurat prin violență, colomni, minciuni și alte procedee de desintormare în timpul campaniei electorale din 1990 și prin numeroase fraude comise în ziua votului.

Acești cîteva sute de inși au jucat roluri decisive în întăpăirea unui nou act de guvernare pentru România: adoptarea unei Constituții care, cum spunem, pazează calea spre un nou totalitarism, în special prin: (a) nesocotirea principiului separării puterilor în stat, fundamentat în orice democrație și (b) acordarea unor puteri exagerate de mari președintelui. Aceste ultime prevederi sînt cu altă mai primejdioasă, cu cît urmează a li aplicate într-o țară cu proaposte traumatizată și rîni sufletesti încă deschise, cu mentalități încă viciate, după o teribilă, lungă tiranie și după o președinție post-revoluționară abuzivă, violentă.

De la înălțimea platformei imorale schițate mai sus, domnul Antonie Iorgovan îndrăznește să debiteze cele mai grave insulte. Dacă ar fi să-l credem, idiotii, trădătorii și vinduții s-ar afla pînă și în guvern, fiindcă împotriva Constituției lui Iliescu au votat și cîteva membri ai cabinetului Stoiljan: doi miniștri și un număr apreciable de secretari de stat.

Primul ministru e cel dinții chemat să ia atitudine — urgent — în această împrejurare de o extremă gravitate. A trece cu vederea

ILIE PAUNESCU
(Continuare în pag. a 3-a)

Stelaru

Poesia română cunoaște câteva figuri ale categoriei poetice, situate în răsăritul istoric, clamând acel amestec de suferință și aspirație, de revoltă și extaz care poate indica direcția desăvârșii obiective a evenimentelor. Nu ne putem îndoi, azi, de intuiția de factură mistică ori apocaliptică a unor Cosbuc, Goga, Aron Cotrus. Un alt spirit profetic al lirismului nostru este, incontestabil, Dimitrie Stelaru. Prodigiosul boem n-a fost doar un vizionar întemporal, de zonă poetică, ci și un creator culmei de apropiere a satelitului comunist ce avea să batjocorească și să ruineze întreaga noastră obște și, lui personal, să-i silfimeze soarta. E suficient a-i re-creați volumul de poezii Cătăline albe, tipărit la București în iunie 1946, deci abia la începutul procesului de instituire a marasmului totalitar, pentru a constata chipul în care poetul a sesizat nu numai atmosfera catastrofică, proiectată pe o seară cosmică, parcă spre a i se deșaga amplexarea, ci și o sumă de niste particulare ale aberației ce avea să vină. Într-o manieră impresionantă, și devine epocă de doar se înfriga, ca și cum ar fi fost martorul dezastrului și în integralitate. În această, înainte de toate, în cod expresionist. Semnificativ, își asumă, în mod explicit, condiția oraculară: „Eu m-am născut profet / În țara anilor / În deznădejdea secolului do-năzei” (Profetul). Vocea i se adresează unor usurpatori mi-sei, unor fantome ale nimicului, care sfidează fondul sa-cru al lumii, fără a se fi sa-cut cu adevărat: „Înimile voastre n-au ales decât ura / Așți trecut voi, din peșteră în peșteră / Cu coapsele și frun-tea înecate de nimic (...) Ați

Zid de întărire al fortăreței Har Boker

ni de la stingeră sa pre-matură, în rindul ce l se cuvne, al barzilor noștri care au val-leinat nenorocirile naționale, ca vestitor al celei mai grave dintre ele, la antipodul falsu-lui proroc, și oficialului tu-bonare și partidului și al ocu-pantului străin, în veac ac-perit de rușine, ce s-a propus, prin impostură, pentru același răstimp, Mihai Beniuc.

GHEORGHE GRIGURCU

Erată. În articolul meu Per-pessiclus, apărut în Dreptate-a nr. 493 din 11/12 noiembrie 1991, coloana 2, rindul 19 de jos, în loc de acel paon se va citi acel paon.

MĂRTURISIRI-ATTUDINI-OPINII

Un glas în corul universal al poetilor

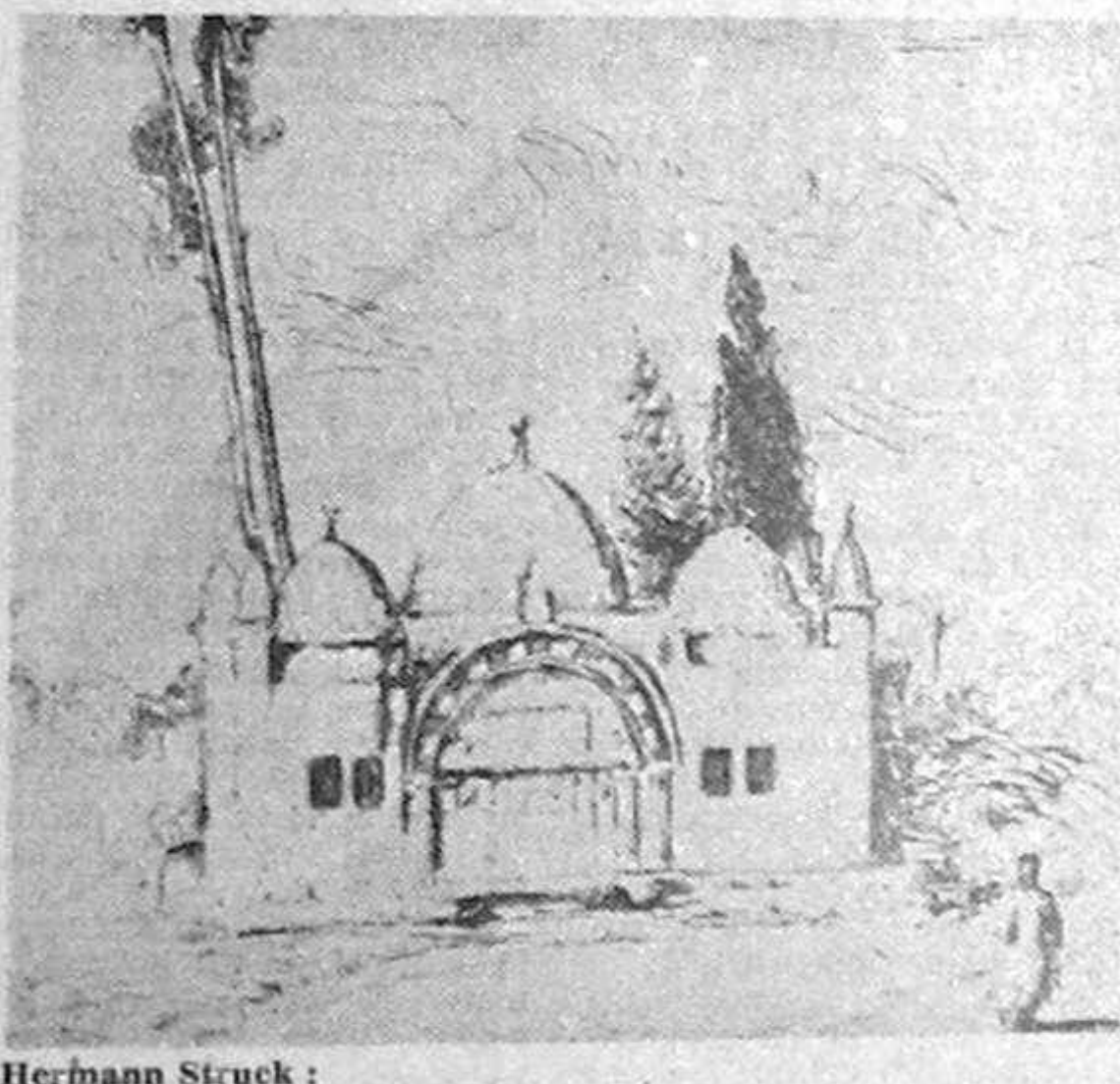
Tradiția poetică în limba ebraică n-a fost întreruptă timp de mii de ani, din epoca biblică până în zilele noastre, nici măcar pentru o scurtă perioadă. Ebraica a fost întotdeauna limba maternă și nostalgică. Chiar și în perioadele în care nu era folosită pentru exprimarea ideilor celor mai subtile și mai intime, și asta nu numai pentru că era limba rugăciunilor, a religiei, a învățămîntului biblic, ci și pentru că credința poporului căuta un contact cu patria ancestrală, cu locul unde trăise și se exprimase în această limbă. Ebraica avea să rămână un pămînt concret sub picioare. Din acest motiv, creația poetică ebraică nu poate fi comparată cu poezia latină din Evul Mediu. Latina nu era decât limba bisericii și a universității, în timp ce ebraica era limba spirituală a fiecărui ciombar, a fiecărui crotor, a fiecărui negustor de vinuri, care o învățase în copilărie, ca să poată citi Thora și să se roage, și care credea în vitalitatea ei de-a lungul generațiilor. Ebraica n-a fost niciodată doar o limbă a trecutului; ea era limba viitorului, a renașterii, făcînd posibilă însăși existența unui popor unit, în ciuda împrăștiierii sale prin toate țărilor mapamondului.

De asemenea, ea n-a fost niciodată înlocuită de vreoa altă limbă. În epoca de aur a poeziei ebraice din Spania, între se-colul al IX-lea și al XII-lea, poeții evrei ca Iehuda Halevi și Ibn Gvirol își redactau operele didactice și filozofice în arabă, dar continuau să-și scrie poemele în ebraică. Intocmai cum avea să facă mai târziu Dante, care și-a scris „De Monarchia” în latină, iar opera poetică în italiană. Limba străină pe care o adoptaseră le servea deci ca un fel de limbă erudită și arti-ficială, în timp ce ebraica rămînea pentru ei limba inimii, fi-rească, suplă, mai aptă de a traduce experiența lirică.

Acastă tradiție n-a fost niciodată întreruptă și, în clipa re-nașterii națiunii evreiești pe pămîntul ei strămoșesc, n-a fost de fel necesar să se re-creze o limbă poetică. Poetul n-a tre-buit decât să o transplanteze în solul ei de origine, și iată de ce, odată cu realizarea viziunii stonice, poezia ebraică a început imediat să înflorească în modul cel mai natural cu putință.

LEA GOLDBERG

Fragment din prefața cărții menționate la rubrica ROZA VINTURILOR

Hermann Struck: Mormini musulman în Jaffa

Dreptatea LITERARĂ

MARIUS TUPAN

Oamenii se separă de animale printr-o morală conștientă, îndrăznind Marius Nicollina.

Separindu-se de animale, au fost înroșiți de cel mai mare tiran din univers. Animalele slobode, fiindcă acționează în virtutea instinctelor, vol, picăjijilor, căpătînd această podoabă — morală sau cum li mai ziceți — v-ați tăiat toate căile de acces spre desprinderea totală de o tu-telă divină.

De aceea ne-am și pre-zențat aici, glăsuși Dăvoniu. Nu sîntem nici cal, nici mă-gari, ci doar niște catfri.

Se simte cu musca pe căciulă! îl sancționează Monu Zumzalache.

Monstrul se subție și se re-trase în sine pînă deveni cu puțin mai scund decît Liță Piagu. Văzînd că-i era abia acum pe potrivă, autorul de comedioare simți o sete arță-goasă pe buze.

Dacă pe toate le știți, ghi-cește-mi dorința acum!

Să vină vinul!

Mai setos decît Piagu era Monu Zumzalache. Arunca în burdihanul său cofă după cofă și nu da nici un semn că s-ar putea ameți. Ca și în lumea albă, aici aici nu-i pu-tea face cineva concurență. Unul după altul cădeau re-

zerviști, dar nici o amenin-țare nu venea dinspre ei, ca și cînd din trupul său pierse de mult singele și-n goiul lă-sat trebuia aruncat alcool. În-telegeau cu toții acum: în-chistarea despre care vorbeau Praviile de Făcut era alta în Săptămîna Neagră decît ace-a din noaptea de Sin Troa-der sau nopțile de Sin An-drei. Nici de Anul Nou și nici de Rusali! nu se înregistrau aceste orgii, căci ele veneau din șapte în șapte ani, și cu cit erau mai rare, cu atât mai intense. Dăvoniu, în com-plicitate cu Arghir, așteptase ca nimeni altui acest eveniment în primul rînd, fiindcă nu mai putea suporta condiția în care era plasat, nici cal, nici măgar, cum îi plăcea lui să se răsfețe, iar, în al doilea, fiindcă știa că în această noap-te își putea permite orice, fără consecințe, inclusiv să-și eli-mine dușmanii. Unul din ei îl irita acum și pe Arghir, și dacă fratele vitreg al lui Radu n-ar fi venit aici pentru a-și recăpăta bărbăția ce-i făcuse cîndva falmos în împărăție, Augustin ar fi crezut că sin-gurul motiv era acela să-și elimine pe cei mai incomod măscărici, nimeni altul decît Monu Zumzalache. Orgia de pe Godeanu era la început și loviturile secrete, mortale, se

Sabatul

programau înainte de a-l treia cîntat al cocșilor.

Vinul slobod din butoaie de lemn și turnat în cofe de lut ars dezlega nu numai lim-ba ci și pîntecele. Hotărît să impuse mai mulți iepuri deo-dată, președintele de onoare al Rezervației de Lux, Arghir Șarpe, renunță vremelnic la calitatea avută în împărăție și se lasă batjocorit cînd de Liță Piagu, cînd de Monu, fără însă a-i scăpa din ochi pe Radu, fratele său vitreg, convins că numai în astfel de momente îi va descoperi, așa cum îl avertizase Aneta, punc-tele vulnerabile. Acceptîndu-i cu vilenie jozul, Radu îl de-monstra încă o dată că nici o molimă abătută asupra sa nu-i va compromite vechea. Simulă mahmureala, amînă a-vansurile animatoarelor, dis-tribuite cu abilitate de Arghir, asistă admirativ la un spec-tacol ce-l mînea în adîncul sufletului și făcu eforturi su-pracumenești să nu se trîde-ze. Degradarea umană nu de-buta acum. Sabatul era doar una din etapele ei. Se aștep-ta la experiențe și mai triste,

fiindcă Marele Cucuritur, sufla lui vovau să domnească peste o turmă nălmăită, și pe-este niște personalități, și pe-este devin întotdeauna sta-jenitoare, deopotrivă pentru nepuțințioși și călăi.

În timp ce el asista amez-ziat, parcă la o orgie carna-lică, acăta cele mai hide chipu-ri, Monu Zumzalache cerceta voluptate cele mai atrăgătoare, exponate, ca și cînd ar fi vrut să le probeze pe toate, fără însă a bănuți că era pro-gramat pentru noaptea aceea să îndestuleze Fiara-Mur-mur. Numai ea îl ademenea pas cu pas, îl împingea spre exces, sunându-i ceasul cu o oră mai devreme, devansînd pînă la programul goriilor lui An-ghir, iritate că autorul de tra-parale nu-și mai cunoștea de-la o vreme, nici limitele, și nici interesele. Descoperind că endavruj în prăpăstie, avea să se simtă inutil pentru sa-bat atît de imprevizibil.

Fragment din romanul „Rezervația de Lux”.

LIVIU IOAN STOICIU

Noapte de M. 25 / M. 26 mai

Au înflorit copiii mizeriei

Au înflorit copiii mizeriei noastre, ai să vezi ce ideal o să fie în viitor pe aici, steagul de luptă e rupt, făcut praful, de ce nu am urcat noi pînă în vîrî de ei? Pînă acolo unde e adevărul morții.

Să nu-mi spui

să nu-mi spui: vorbind în vis cu familia primitivă a făcut o confuzie... Te iubesc, ești un lucru de nimic: orice lucru se complică în mîntea mea, rătăcind în abstract, de cine să te apăr mai întîi? Am impresia că totul, totul, totul se scurge pe lângă mine...

Arborii de cuișoare

arborii de cuișoare, de pe celălalt tărîm, de dîinainte de 22 decembrie 1989, mă atrag, ah, ce mă atrag: poate că și eu am murit și nu știu, dar ochii... Ochii ce duși îmi sînt (și fie și lui) în fundul capului...

Umflați, scoși din cușcă, depășiiți de cele ce se întimplă în mod dramatic în jur, cu sufletul neimpiedicat să părăsească trupul.

Știu

știu... O, de ce nu am putere, înțeleptule: această băutură scirboasă, ura... Ura lipicioasă, murdăra de miere, pufnind pe nas, din trecut...

Lumea moștenită e răsturnată? Strînceji din dinți: să nu vă resemnați, fraților!

CRONICA LITERARĂ

Un roman cu puncte de suspensie

În condițiile în care tira-jele impuse de difuzare nu depășesc decît rareori 10.000 de exemplare — și asta în cazul prozatorilor cîi de cit cunoscuți — Editura Dacia din Cluj, consecventă programu-lui complex de editare, ne propune romanul unui tînar scriitor: Eugen Curtă Voina. Tîlîu „Din nou despre dra-goste”, precum și cele două rînduri de pe coperta a pa-tră (din care aflăm că e vor-ba de o emoționantă pove-ște de iubire, cu întîmplări și complicații de neuitat) sînt suficiente garanții pentru ca romanul să-și găsească repede cumpărători și cititori. Acesta vor căuta în cele trei sute patru pagini ale cărții povestea de iubire, însă vor găsi doar un șir de „complica-ții” în structurarea cărții, fapt care îi va face, poate, pe mulți să abandoneze lectura. Personajul care povestește ceva, la persoana întîi, încă de la prima pagină a cărții, e silit de autor să apeleze ba la ghiimele, ba la lina de dialog, ba la paranteze, ba la paginile de jurnal ale altui personaj și toate acestea doar pentru a ne purta dîintr-un mediu în altul și pentru a ne pune în față o galerie nesfir-șită de personaje. În ultimă instanță reduce la simple

nume proprii. Aproape nu există pagină în care să nu apară un nume nou: Mihai, Mihai doi, Livia, Luminia, Anca, Paul, Reiu, Voicu, Viorica (Vio), Amalia, Olga, Tibi, Agălia, Alis, Zaharia, An-dreea, Cristî, Lici, Corpade, Mîtu, Iulia, Neju, Vasile, Co-mănița, și așa mai departe. Pentru evitarea monotoniei se folosesc uneori „inlocuitori” de nume precum: Re-gina, Puzioanca, Studenia, Chiannul, Bătrînuț etc.

Iubirea, cînd apare, se ex-primă astfel: „Te iubesc, Mi-hai, nu pot trăi fără tine” sau „Îmi curgi prin capilare, peșaj după peșaj”.

Și în ceea ce privește me-diile sociale, romanul aspiră să cuprîndă tot: studenți, li-coeni, țărani, zidari, ingineri, doctori, avocați (Tiberiu Ga-lamb), actori (Eugen Bene), scriitori (cei doi Mihai) umplu paginile cărții, nereu-șind însă fiecare în parte să sugereze o lume cu proble-matica ei specifică, totul rîmînd la nivelul unei schițe de decor.

Autorul e ca un copil care vrea să facă deodată zeco-cincisprezece desene din care nu termină nici unul.

Desigur, o fi existînd vreo motivație în populara vregi-nilor romanului cu atîtea per-sonaje, dar dacă tocmai moti-vația această scapă, înseamnă că romanul rămîne la nivelul bunelor intenții.

Strînește însă o confuzie și mai mare folosirea abuzivă a punctelor de suspensie. Înțe-legem că orice semn de punc-tuație, dîintr-un anumit con-text, poate căpăta valoare sti-listică, dar dacă cîineva „vor-bește” mai mult în puncte-puncte decît cu cuvînte, cre-dem că nu se obține decît un discurs fragmentat al unor oameni care uită la fiecare două cuvinte ce au vrut să spună. Sau, mai știți, sînt toți firii meditative, încet, înainte, în timp ce vorbesc și după, fac lungi pauze de gîndire profundă.

Orîunde am deschide car-tea, ne sar în ochi punctele de suspensie, ca o invazie de lacușe. La pagina 29 apar de 49 de ori, la 134 de 42 ori, la 259 de 50 de ori, la 194 de 51 de ori și acestea nu sînt decît cîteva extrase la întîmplare.

ROZA VINTURILOR

Din poezia Israelului

DAVID ROKEAH

Arșiță

De zile întregi nu vîd muntele. Nici zidul de sticlă dintre munte și munte. Nici palmierii. De zile întregi palmierii de pe mal sînt în mare.

Miezul de ceară se topește-n curnale ca un firip de ajutor. O mină de pucioasă fumegătoare-i pămîntul răsturnat peste adăptările lui. Dar marea e-o pardoseală de marmură într-un templu străvechi marea cea netezit muntele.

T. CARMİ

Lamentație de primăvară

La căpătîiul ei s-a căscat primăvara. Aroma brazilor i-a îndreptat umerii. Cerul ochilor ei străluc.

La poalele ei s-a căscat primăvara. Roșul trandafirilor i-a perforat singele. Țărîna i-a înnegrit carnea.

Nici o inimă n-a dezlegat taina singelui: ea s-a oprit din mers cu timpiele grele de toamnă.

MOȘE BEN-ȘAUL

O femeie rățăcește

Ce frumoase-s nopțile în Canaan. O femeie rățăcește pe cîmpul lăicurilor, cu o vulpe în brațe. Ultima noapte de vară îi sîdește în inimă speranța zilei de mine. Vulpea doarme în brațele ei, frunze căzute-i acoperă ochii femeia privește spre virful muntelui: se va întoarce omul ei de la drum înainte de toamnă?

Întreabă înșel și înșel. Și Canaanul nu răspunde. Un suflăt de vînt îl răvășește tăceri din bucle — ce știe o femeie în singurătatea nopții.

IACOV BESER

Pielea șarpelui

Șarpele își leapădă pielea în sunetul flautelor verii, în soarele ce cotropeste sîrmele goale de fier, plumbul fragil sub focul torid ah, șarpele cel răscuit

desenează linii moarte în palma desertului.

Din volumul „La marginea cerului”. Poezii ebraice con-temporane. Antologie și traduceri de Sebastian Costin. TEL. AVIV, 1981.

Motti Mizrahi: Ciclistul păcii

MUZICA ROTATIVELOR

În replică la miezui unui interviu acordat, la Amster-dam, în ziua de 1 oct. a.c., de eminentul om de literă în exil, Sorin Alexandrescu, dnei Gabriela Alexandrescu, dl. Ioan Buduca (România Lite-rară nr. 47, 21 nov. a.c.) con-stită ipoteza unei inconștien-te vocații suicidare a poporu-lui român, inconștient acumu-lat în istoria culturii noastre.

DL Eugen Simion a tîm și probabil cultivă în conș-tințare un Jurnal, din care se împărtășește cîteva file în Le-teratură (nr. 11, 15 nov. a.c.) rînduri de zburcuc intelectual: „Cînd scriem, citim de nou pe Valéry, nu sîntem ni-ciodată singuri. Și, mai ales, nu sîntem în întregime au-tonomi și nici inocenți”. Ar-dreptate Valéry. Are dreptate dl. Eugen Simion. Cîi de-pre împrejurară că-și de-sește, în fine, o vinovăție, eu credem că exagerază. Sim-bolul d-sale a fost, este și rî-mîne, crinul. Cu peștile sale de zăpădă!

DL Eugen Simion a tîm și probabil cultivă în conș-tințare un Jurnal, din care se împărtășește cîteva file în Le-teratură (nr. 11, 15 nov. a.c.) rînduri de zburcuc intelectual: „Cînd scriem, citim de nou pe Valéry, nu sîntem ni-ciodată singuri. Și, mai ales, nu sîntem în întregime au-tonomi și nici inocenți”. Ar-dreptate Valéry. Are dreptate dl. Eugen Simion. Cîi de-pre împrejurară că-și de-sește, în fine, o vinovăție, eu credem că exagerază. Sim-bolul d-sale a fost, este și rî-mîne, crinul. Cu peștile sale de zăpădă!

Profitul, obiectivul principal

Profitul, obiectivul principal

...ca nu trebuie uitat faptul că orice activitate trebuie să urmărească în mod obligatoriu profitul...

O tehnică curentă este aceea prin care profitul este stabilit în așa fel încât să acopere costurile și să permită o marjă de profit, considerată "normală".

Cu toate acestea o asemenea tehnică a fost învinuită, de altfel pe bună dreptate, că favorizează inflația, deoarece orice creștere a unui element al costurilor duce la o creștere mai mare a prețurilor. În plus, mai există riscul, ca un client, care poate fi important, să refuze să cumpere la un asemenea preț ridicat.

De aceea multe întreprinderi au adoptat un alt procedeu, fixând prețul la un nivel mediu, între costul variabil și costul total, tehnică prin care se reușește degajarea unor posibilități de acoperire a unei părți din cheltuielile fixe și ale unor beneficii, cu condiția ca ele să fi fost acoperite prin vânzări anterioare.

Prin această tehnică se urmărește creșterea nivelului vânzării și micșorarea costurilor pe unitatea de produs, deși trebuie să recunoaștem

"Dl. Iliescu trebuia demis de multă vreme!" (II)

- Interviu cu prof. dr. Mircea Stoica

(Urmare din nr. trecut)

Articolul 90 al Proiectului de Constituție spune că "președintele încheie tratate internaționale în numele României, negociază de guvern și în susținea spre ratificare Parlamentului în termen de 60 de zile".

Articolul 91 spune, citez: "Președintele României este capul oștirii și îndeplinește funcția de președinte al Consiliului Suprem de Apărare a țării. El poate declara economică prealabilă a Parlamentului, mobilizarea generală sau parțială a armatei. Numai în cazuri excepționale hotărârea sa este supusă aprobării Parlamentului în cel mult cincizeci zile de la adoptare. În caz de agresiune armată împotriva țării, președintele poate să declare război..."

Desigur că așa mai putea evoca alte prerogative dar, cred că sunt suficiente pentru exemplificarea, și este limpede, prin conferirea acestor prerogative de către Constituție, președintele exercită un control vast asupra Parlamentului, Guvernului, Consiliului Suprem de Apărare a țării, al Curții Constituționale în care el numește pe favoritiți săi. Controlul respectarea tratatelor internaționale, se precizează de buna funcționare a autorităților publice; este garant al independenței naționale și, desigur, că devine în felul acesta figura centrală în viața statului nostru, ca și președintele american Bush. El este centrul vital în viața politică a României, ceea ce este foarte grav, indiferent că este Ion Iliescu sau alt personal care va urma în această înaltă funcție. De aceea, consider că nimic nu este mai nereligios pentru națiunea română decât adoptarea unei asemenea Constituții.

Rep.: Se vorbește despre statul de drept. Considerați că raportându-ne la acest proiect de Constituție, în România va fi asigurată un stat de drept?

M.S.: As vrea să fac câteva observații prealabile. Un stat de drept nu se poate concepe decât dacă la baza sa există următoarele principii: regimul constituțional, adică stabilirea pentru o perioadă de timp a ideilor fundamentale care se desprind din modul de viață al unei anumite societăți. Imitarea în care puterea legiuitorului și-a poartă îndeplinirea sa în al doilea rând, principii supremăției legii, mai mult decât atât, un adevărat cult al legii este necesar. În statul modern nimeni nu mai este în afara sau deasupra legilor. Legiuitorul, însuși devine sclavul legilor. În al treilea rând, la baza unui stat de drept trebuie să stea principiul neretroactivității legilor. Legile retroactive zdruncină încrederea cetățeanului în stat și creează un sentiment de nesiguranță, neliniște pentru ziua de mâine; dau naștere la furtare, mârșăvănă, nemulțumiri care pot provoca chiar tulburări în stat. Dar pentru ca acest principiu să fie respectat, la baza statului modern de drept trebuie să stea principiul separației puterilor în stat, și independenței justiției. Și evident că trebuie să existe instituțiile juridice corespunzătoare care să asigure o asemenea protecție, inclusiv a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Președintele, Curții Supreme de Justiție din România, Teofil Pop, în recentul său interviu din România liberă a făcut o serie de referințe care stăpânesc de fapt Justiția în România așa cum este prezentată în Proiectul de Constituție nu este independentă. Dl. Pop demonstrează foarte bine că înșiși Curtea Constituțională este o totuși neavenită pentru asigurarea acestei supremății a Justiției. Ar fi fost cit se poate de oportun și să ad notăm semnale în această privință, nu numai de către președintele Curții Supreme ci și de alți juristi de vîrf, ca exercitarea controlului constituționalității legilor din România să fie făcută de către Curtea Supremă de Justiție, pentru că România a avut în această privință o tradiție, pe care să putea să o numesc, fără nici un fel de sovărire, a fi glorioasă. Controlul judecătoresc al constituționalității legilor a constituit o cucerie a dreptului românesc consacrat pe cale constituțională în anul 1912 și pe cale constituțională în 1923. Constituanta aleasă în 1923 a promovat controlul judecătoresc al constituționalității legilor, acordind această competență Curții de Casație în secțiuni unite. Prin urmare, această tradiție foarte pozitivă pe care Comisia Constituțională a ignorat-o cu bună știință, invocând un fals model francez, care este criticat chiar de politologii și constituționaliști francezi, era cit se poate de neavenită... Președintele Curții Supreme arată că, de fapt, prin instituirea acestei Curții constituționale se încalcă un drept fundamental al omului, nepermițându-se cetățeanului să atace o lege, în nume proprie, ca neconstituțională.

Nu există un drept la autodeterminare pentru Basarabia și Bucovina

Declarația Partidului Național Tărănesc Creștin Democrat

(Urmare din pag. 1)

său de a i se restituiri teritoriile aparținute cu forța și cu amenințare cu folosirea forței în 1940 în baza Pactului menționat, condamnat de comunitatea internațională și anulat chiar de U.R.S.S. Principiul recunoscut de toate sistemele juridice din lume este că nu e îngăduit ca prin exercitarea unui drept să fie afectat un alt drept și cu atât mai mult să fie anulat un alt drept. Ca atare, exercitarea dreptului la autodeterminare în cazul în speță are valabilitate nu numai atunci când nu afectează și, dimpotrivă, atunci când confirmă dreptul poporului român la recuperarea teritoriilor național aparținute prin forță, inclusiv a celor "distribuite" de U.R.S.S. altor țări (Ucraina). Consultarea populației basarabene și bucovinene trebuie să se facă în aceste limite juridice, pentru repararea unei grave nedreptăți istorice față de poporul român.

Cu alte cuvinte, dreptul la autodeterminare în cazul de față este subordonat dreptului poporului român, din care face parte și basarabeanii și bucovinenii, de a-și redobândi teritoriul național aparținut prin forță, inclusiv a celor "distribuite" de U.R.S.S. altor țări (Ucraina). Poporul român nu trebuie să tolereze o astfel de atitudine.

Față de cele de mai sus, cerem Guvernului:

PREȚUL - O OPTIUNE STRATEGICĂ DIFICILĂ

...concepția clasică, ce presupune concurența perfectă întreprenderii nu poate fi aplicată exteriorului, ales în ceea ce privește piața. Față de aceasta, stabilitatea și profitabilitatea, întreprinderea doar adăpostează în ceea ce privește organizarea producției (sau producției) sau nivelul producției (ci să producă?) Dacă răspunsul la prima întrebare poate pare simplu, în raport cu prețul forței de muncă (și forța de muncă impune utilizarea capitalului de înlocuire mai mic), la cea de-a doua întrebare răspunsul pare mai complicat.

Cu toate acestea există și aici o regulă simplă care să ghideze decizia: costul marginal (costul ultimului produs) trebuie să fie mai mare decât prețul de vânzare.

În ultimele decenii s-au produs în evoluția economiei o serie de modificări, care au impus o reevaluare a conceptului de profitabilitate. Este vorba de faptul că întreprinderea de manevră în jocul economic, putându-și influența, chiar și în ceea ce privește prețul.

...ca multe întreprinderi au totuși această opțiune. Este cazul celor care mult de producție și primă sau de producție plan foarte scăzut.

...ca cam 10-15% din înțeles acțiunea într-o situație. Restul întreprinderilor de acțiune, în cazul de oligopol, (un produs de produse concurențiale) sau chiar de monopol.

...ca asemenea context prezidențiale au posibilități influențării prețurilor, în mod adevărat strategic. Or, această influență de calitate deosebită, devine esențială pentru soarta întreprinderii.

Democrația creștină - alternativă socială a lumii de mine

- Interviu cu dl. dr. Ulm Spineanu -

Stimate domnule dr. Ulm Spineanu, deși vă ocupați de doctrine economice, al deveni un om de știință și ca specialist al PNȚCD în probleme de politică socială: cum vedeți dumneavoastră relația dintre politica socială a democrației creștine și ideologia socialismului?

— Într-adevăr, sînt două doctrine prin excelență sociale... Democrația creștină are însă la bază valori umane, sociale, iar socialismul - valori exclusiv sociale. Cele două doctrine concep diferit și egalitatea: socialismul vine cu egalitatea pe componenta egalitară, pe cînd democrația creștină prevede accesul egal, în funcție de personalitate și de aportul acesteia. Creștinismul dezvoltă, de altfel, o idee originară din Asia: eu te învăț cum să procedezi, ca să ai totdeauna. Socialismul spune: eu îți dau ca să ai acum, pe moment și ca să ai din zi în zi meritu de mine.

istoric, socialismul, socialismul marxist, a apărut ca reacție față de capitalismul sălbatic, care, observă Max Weber, se îndepărtează de esența mesajului creștin - caritatea. Ce este omul și ce reprezintă lumea în viziune democrației creștine?

— Liberalismul clasic este, de ce să nu recunoaștem, cel al lui "Homo hominum lupus". Puteam spune că nașterea comunismului se datorează deficiențelor liberalismului, care a ignorat socialul; pauperizarea și mizeria din Anglia l-au făcut pe Marx să conceapă modelul unei lumi în care pauperizarea se va accentua în paralel cu dezvoltarea industrială. Era o predicție greșită, legată de o soluție la fel de greșită, chiar absurdă, pe care a experimentat-o traficul de bunuri pe o omenie. Democrația creștină vine cu o altă orientare a capitalismului, care, de fapt, s-a îndepărtat și el de capitalismul clasic. Credem că individul este factorul optim de dinamizare, ca și liberalismul, dar individul și se pune o condiție, una singură: corectitudinea, responsabilitatea. O responsabilitate de grădinar și pătritor al societății, al lumii. Lumea nu este un obiect de posesă și semenul nu mai este un dușman de moarte; lumea este o prilej de manifestare a personalității umane, iar semenul - un partener.

O ultimă întrebare: ce credeți că trebuie să facă PNȚCD pentru a putea slui țara, în ridicarea și rezidirea ei?

— Sîntem un partid social prin excelență, încă din epoca antebelică. "Testamentul moral-politic al lui Iuliu Maniu" este cea mai bună dovadă în acest sens. Avem o doctrină socială pe care se pot așeza trunchii piloni de construcție. Tradiția se cuvine valorificată, nu avem voie să stăm mereu cu fața înlocă spre trecut, contemplativ. Renașterea sa ca partid constituie pentru PNȚCD "momentul zero". Noi vrem să-i oferim societății românești soluții concrete pentru problemele ei. Avem capacitatea să facem acest lucru, și o vom face.

tate și de aportul acesteia. Creștinismul dezvoltă, de altfel, o idee originară din Asia:

PNȚCD la zi

Adunarea generală a organizației sectorului 3

Organizația PNȚCD sector 3, invită membrii și simpatizanții săi să participe la ADUNAREA GENERALĂ, care se va ține în ziua de vineri 29.XI.a.c., orele 17, la sala de ședințe din Bd. Carol I nr. 34, corp B, etaj I, acinca cu temă programul PNȚCD, Constituția țării și altele probleme.

Conferința d-lui Ioan Bărbuș

Organizația Centrală Muncitorească a PNȚCD anunță membrii și simpatizanții săi, că joi 28 noiembrie 1991, ora 17, la sediul central din B-dul Carol I nr. 34, în sala de ședințe din corpul B, etajul I, are loc Conferința d-lui IOAN BARBUȘ, vicepreședinte al PNȚCD, cu tema DEMOCRAȚIA CREȘTINĂ ÎN CONCEPTIA PNȚCD.

Așa grăit-a senatorul...

FSN. Practic dînsul a fost cel care, după dl. Silviu Brucan, a dat de înțeles că FSN își modifică obiectivele și se desface în câteva fragmente mai mult sau mai puțin relevante. Oricum, cit timp ideologia a acestor cioburi a fost aproape nulă, ba uneori chiar nocivă, și de presupus că tovarășia lor de partid se întemeiază pe invidie, prietenii sau invidii. Incepăturile frauduloase ale acestui partid se răzunduau cu vîrf și îndesat!

Votul în Constituanta a toptit vechile inimicilii. A intrat unitatea de monolit a FSN. Cu drepturile sale de patriarh, dl. Bîrlădeanu a pacificat atmosfera celulei de partid, aruncînd armele și propovăduind pacea și ordinea socială. Dînsul crede că noua lege supremă va fi "numito-lege supremă" și alte limbaje neapreciate ale acestei majorității înșelătoare și adevăratei liniștite pentru a nu veni dezastrul d-lui Bîrlădeanu o simplă încercare de împăcînire "în front". Cum ar spune dl. Brucan: "Democrația în România începe cu democrația în Front" (v. rev. "22", nr. 21, 1991). Din păcate, majoritarii Parlamentului sînt și totalitarii Constituției.

Despre ce "pact social" poate fi vorba ne-a edificat, în cazul votului nominal, reacțiile acestei majorități. Timpuț, doar, va clarifica ambiguitățile azi abia conturate: va adănci și va lărgi fisurile dintre majoritatea politică parliamntară și celelalte grupări ale opoziției.

Pro Basarabia și Bucovina la Alba Iulia

Asociația Culturală "Pro Basarabia și Bucovina" va informa în zilele de 27 și 28 noiembrie 1991, în cadrul activităților "Săptămîna Unirii" de la Alba Iulia, este prezentă acolo pentru:

— Conferința Națională a Asociației;

— Sărbârile Bucovinei - a 73-a aniversare de la Unirea Bucovinei cu Tara.

Vor fi conferințele de sală și manifestări culturale-patriotice pe platoul Cetății din fața Catedralei Alba Iulia la care va participa un mare număr de oameni.

Un idiot moral

(Urmare din pag. 1)

rea ligniile intolerabile publicate de domnul Antonie Iorgovan or fi sinonim cu a tolera un inacceptabil atac nu numai la adresa prestigiului guvernului, ci și împotriva fundamentului oricărei democrații: libertatea de a opta o oricare din cele două națiuni.

În caz că șeful guvernului nu se va sesiza numericid, membrii parlamentului se găsesc cu toții în obligația de a interveni. Faptul domnului Antonie Iorgovan e cu atât mai condamnat, cu cât dă loc unei interpretări extrem de alarmante. Ieșirea aceasta, de o caracteristică trivitalitate, împotriva deputaților și senatorilor de altă parte decît aceea a președintelui poate fi primul pas către instaurarea unui nou regim de intoleranță față de opiniile divergente, spre o Românie încă o dată rebîntă unanimității, exprimării de recunoștință, gloriificării "despului înțeles".

Domnul Antonie Iorgovan trebuie trimis în fețe consiliului de disciplină pentru a i se ridica imunitatea parlamentară și a fi dot în judecata pentru defămarea.

Protest la ambasada U.S.S.

În cadrul mitingurilor desfășurate în zilele de 8, 15 și 22 noiembrie 1991, Societatea Culturală București-Chisinau a organizat un sondaj de opinie, al cărui rezultat a dus la concluzia netă că: 1) este imperios necesară plecarea trupelor de ocupație din Basarabia, Bucovina de Nord și ținutul Herța, și sprijinirea acțiunilor pasnice ale otelațiilor românești pentru eliberarea părții de răsărit a României, anexată în mod samavolnic de către sovietici în 1940, prin Tratatul Ribbentrop-Molotov și 2) existența unei Constituții a Ro-

Protest la ambasada U.S.S.

...mănuși care să albe în vedere întregul pămînt românesc, inclusiv cel aliat sub ocupație sovietică.

Cu prilejul ultimului miting participanții au trimis d-lui M. Gorbaciov o telegramă de protest, înscrisă totodată să înmîneze un mesaj, pentru același președinte al U.S.S., ambasadorului sovietic din București. Ultimul text, după cum se vede din fotografia noastră, a fost acceptat de diplomatul sovietic cu rang și nume rămas secret pentru ziaristi, (Glasnost).

Protest la ambasada U.S.S.

...mănuși care să albe în vedere întregul pămînt românesc, inclusiv cel aliat sub ocupație sovietică.

Cu prilejul ultimului miting participanții au trimis d-lui M. Gorbaciov o telegramă de protest, înscrisă totodată să înmîneze un mesaj, pentru același președinte al U.S.S., ambasadorului sovietic din București. Ultimul text, după cum se vede din fotografia noastră, a fost acceptat de diplomatul sovietic cu rang și nume rămas secret pentru ziaristi, (Glasnost).

Protest la ambasada U.S.S.

...mănuși care să albe în vedere întregul pămînt românesc, inclusiv cel aliat sub ocupație sovietică.

Cu prilejul ultimului miting participanții au trimis d-lui M. Gorbaciov o telegramă de protest, înscrisă totodată să înmîneze un mesaj, pentru același președinte al U.S.S., ambasadorului sovietic din București. Ultimul text, după cum se vede din fotografia noastră, a fost acceptat de diplomatul sovietic cu rang și nume rămas secret pentru ziaristi, (Glasnost).

Foto: PETER GHEORGHE

SORIN ȘERB

Boutros Ghali, noul Secretar General al ONU

Un politician pentru toate anotimpurile

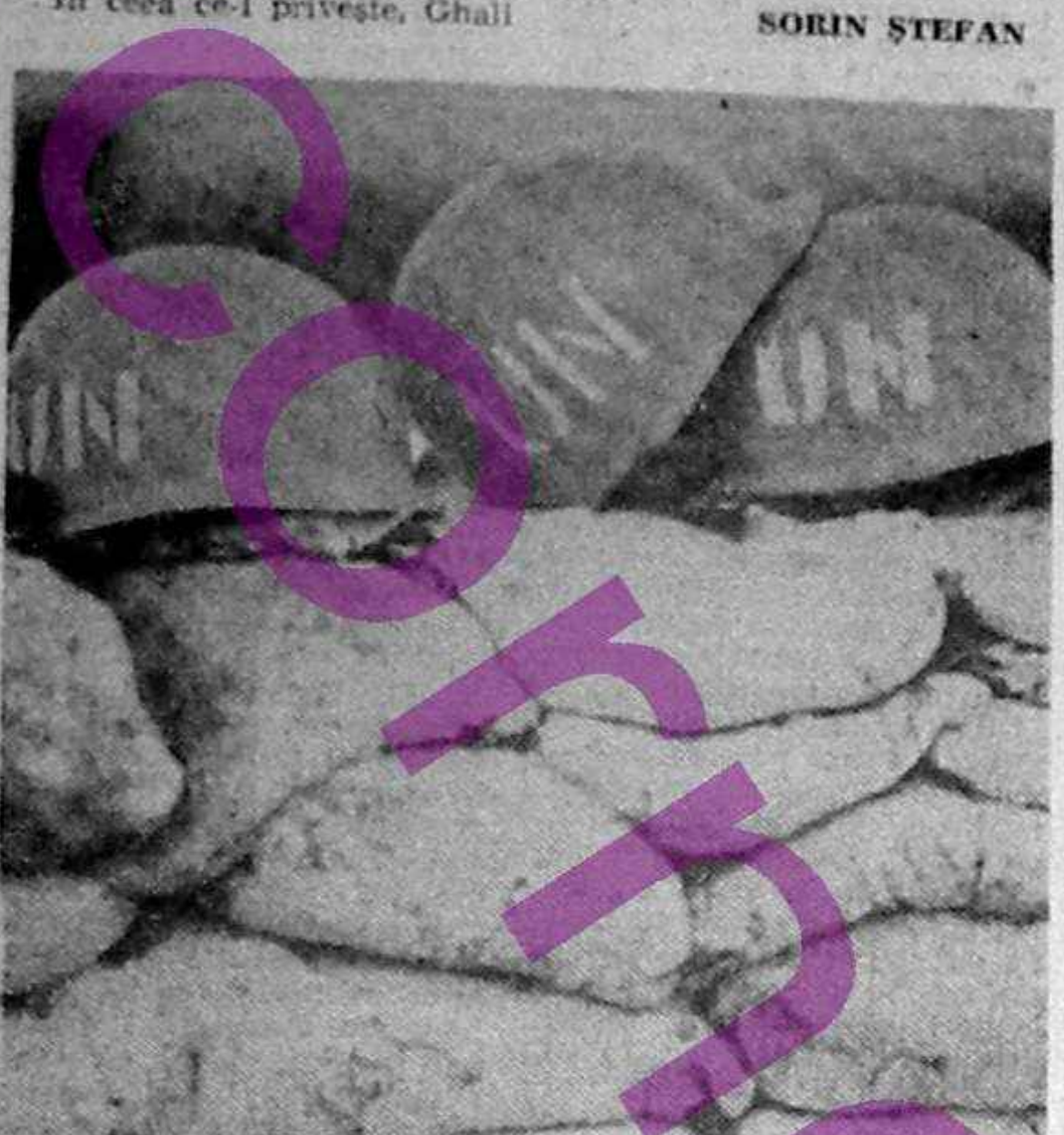
BOUTROS GHALI

Cu mult mai multă ușurință decât se anticipa, cei cinci...

Speranța că în secolul general de cultură...

Inițiativa întreprinderilor unor acțiuni militare sau de altă natură împotriva...

ar putea avea un rol esențial în ajungerea la un compromis între Israel și țările arabe...

SORIN ȘTEFAN

În ceea ce-l privește, Ghali...

ORIENTUL MIJLOCIU

Rabin se pronunță în favoarea unui compromis teritorial

Fostul ministru israelian al apărării, Yitzhak Rabin...

YITZHAK RABIN

Regele Fahd: Arabii au făcut destule concesii

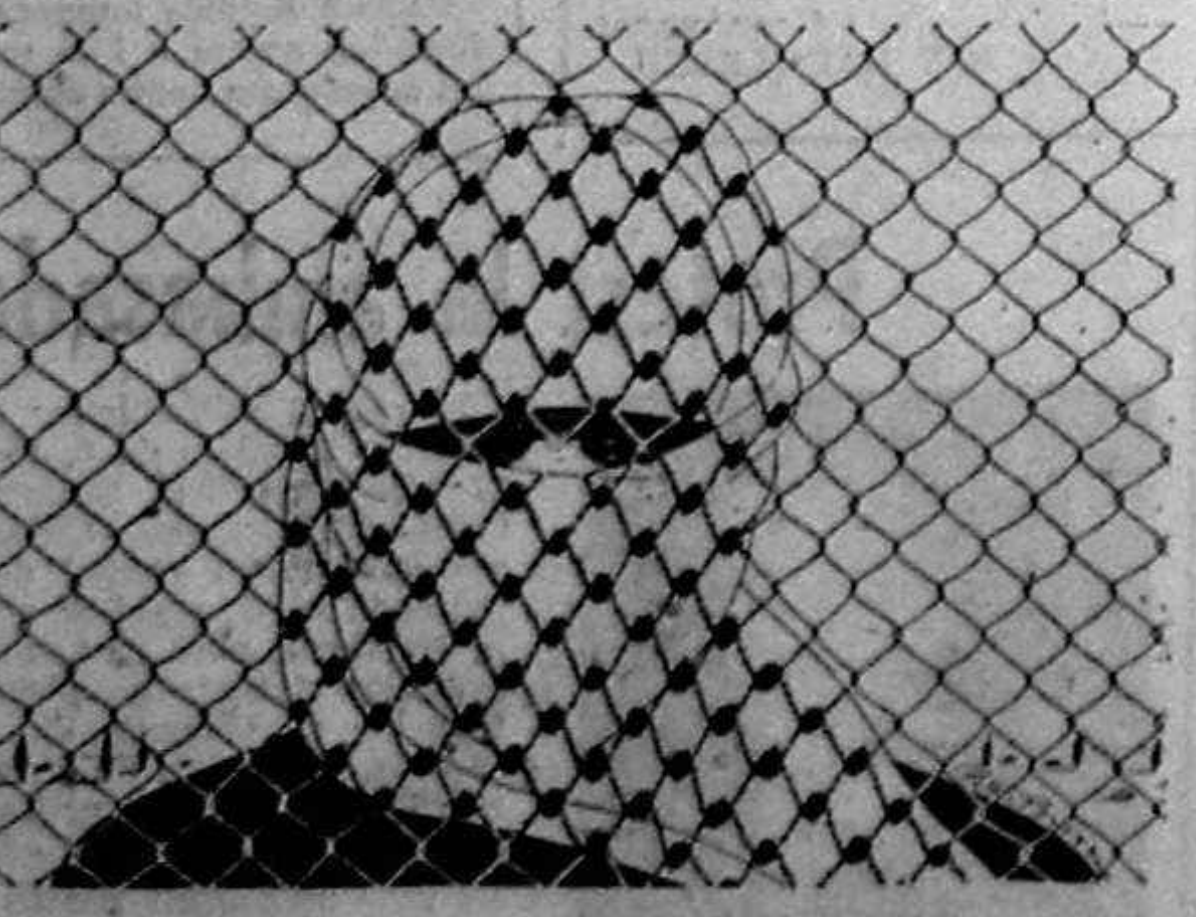

REGELE FAHD

Regele Fahd al Arabiei Saudite a afirmat, într-un interviu...

Arafat: Intifada va continua

Intifada este o „luptă legitimă a poporului palestinian”, dar este inacceptabil să se stabilească o legătură între oprirea acesteia și încetarea implantării israeliene...

Nemulțumiri ale guvernului Shamir

În sesiunea sa obișnuită de duminică, guvernul israelian s-a arătat nemulțumit de faptul că Statele Unite au hotărât data și locul desfășurării următoarei runde...

Declarația Ligii Arabe

Liga Arabă a condamnat acțiunile forțelor de poliție israeliene care au organizat o descindere în sediul unui tribunal islamic din sectorul de est al Ierusalimului...

Mesaj al generalului Michel Aoun

Generalul libanez Michel Aoun, actualmente în exil la Marsilia, a adresat un prim mesaj înregistrat poporului libanez...

Criticând actualii lideri libanezi, „vânduți Siriei”, și condamnând tratatul libano-sirian de frăție...

După alegerile legislative din Belgia

La alegerile legislative anticipate de săptămâna duminică în Belgia, în Valonia ecologistii au înregistrat un important succes...

se poartă că socialisții rămân majoritari în Valonia, iar creștin-democrații în Flandra...

Șevardnadze împotriva sancțiunilor aplicate Iugoslaviei

Noul ministru sovietic al afacerilor externe, Eduard Șevardnadze, s-a pronunțat împotriva sancțiunilor economice aplicate Iugoslaviei...

televiziunea rusă, citat de AFP. El a menționat exemplul Africii de Sud...

CHINA:

Sectorul de stat falimentar

Peste 2000 de întreprinderi au fost închise în China în ultimele săptămâni, în contextul în care guvernul țării...

Clauza fără condiționări

Statele Unite insistă în continuare să acorde în continuare Chinei clauza națiunii celei mai favorizate fără condiționări de ordin politic...

El a mai relevat că în cadrul vizitei întreprinse de secretarul de stat Baker la Beijing s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește problema drepturilor omului...

Președintele Aristide gata să accepte concesii

Președintele răsturnat al Republicii Haiti, Jean-Bertrand Aristide, aflat la Paris, a declarat că este gata să accepte concesii...

presă. Aristide a subliniat că: „Indatoririle ce îmi sînt impuse de Constituție sînt de a asculta și de a dialoga”...

Eșec al întâlnirii de la Cartagena

Negocierile de la Cartagena (Columbia), între președintele haitian răsturnat și puterea, Jean Bertrand Aristide și reprezentanții ai autorităților instalate la Port-au-Prince...

Prince au eșuat. Aceștia au cerut, ca o condiție prealabilă, oricare soluționare a problemei haitiene...

Constituția: șampanie și trandafiri

Deși flinț pe bulevardele francofoniei alături de conducătorii fostelor teritorii ale ex-coloniilor gale...

văzut de presă ca fiind un simbol al bogăției și al prosperității se pare potrivit în contextul de la un amănunt de comunal, de la o sărbătoare...

Desi alegerii la suzii electorale „moarabie constituțională” membrilor comisiei de redacție și majorității Constituției...

Dar fiindcă am început să citim pe dl. Iorgovan, mi s-a părut puțin surprins să văd că gârlă constituțională...

Cele trei defecte principale ale legii pentru REFERENDUM

Membrii Comitetului Autor al Confederației Aliaților pentru Dreptate și Adevăr intruniri la data de 23 noiembrie 1991...

1. Referendumul privitor la forma de stat trebuia să aibă ca procedură de elaborare să aprobare a Constituției și a către Constituționali.

SPORT Nu așa, Steaua!

„Tineți copiii în casă ca vin”. Dinamo și Petrolul. Vin nu numai primele două clasate, dar și două „team-uri” care și-au cam luat nărușii...

domeză a fost cadrul unei a doua partide bucurătoare de simțătă dintre Steaua și Farul. Meciu s-a răzvrătit...

În rest, gazdele s-au vedat necăzătoare cu toții, nepornind în nici o serie nici un gol...

IOAN PRINCE